

Strălucitorul

Spangles McNasty se purta urât cu toată lumea, oriunde și oricând.

Avea o inimă rece și împietrită ca a unui pește congelat din lada frigorifică a unui supermarket, un creier mustind de răutate și un cap ce strălucea din pricina cheliei.

Un singur lucru îi plăcea lui Spangles mai mult decât să fie rău cu ceilalți – și anume să colecționeze obiecte strălucitoare de orice fel. Firește, spunem „să colecționeze“ în sensul că

le lua fără să le plătească sau să îi ceară cuiva voie pentru ele; mai pe românește, le *fura*.

O zi perfectă pentru Spangles ar fi început cu o porție din mâncarea sa preferată – cartofi prăjiți reci și unsuroși, culeși dintr-un coș de gunoi de pe malul mării, ca să nu dea bani pe ei. În continuare, s-ar fi strâmbat puțin la băbuțele de pe stradă, ar fi urlat la copii și, pe cât posibil, ar fi tras câteva vânturi în biblioteca din oraș. Dar cireașa de pe tort ar fi fost să colecționeze ceva *strălucitor* în drum spre casă.

Dacă ar fi putut lua ceva strălucitor de la o bătrână cu un copil de mână aflată în vizită la bibliotecă, în timp ce ar fi ronțăit cartofi reci, s-ar fi strâmbat, ar fi tras vânturi și ar fi urlat totodată, atunci ar fi avut o zi de-a dreptul minunată, poate cea mai fericită din viața lui!

își răsuci mustața lungă, tip ghidon, își ridică scurt sprâncenele groase ca niște omizi și încercă să trântescă ușa după el. Spre nemulțumirea lui, se nimeri să fie una dintre ușile acelea cu mecanism de amortizare. Murmurând câteva înjurături, Spangles se urcă la volanul furgonetei sale și trânti în schimb portiera acesteia. Furgoneta se cutremură și străvechea alarmă porni să se vaite *strident*, ca un elefant nefericit de la *Weight Watchers*¹. Spangles se propti apoi în claxon, ca din greșală, ca să fie sigur că face cât mai mult zgomot.

((TiiiiiiiT!))

¹ Societate americană care oferă diverse produse și servicii destinate pierderii în greutate (n.red.)

— **Trezirea, trezirea!** strigă Spangles radios, împăturindu-și ziarul, după care se întoarce spre Trevor. Salutare, strălucitorul meu prieten! Pot spune că arăți nemaipomenit în **dimineața asta însorită!**

Spangles era neobișnuit de vesel, și nu doar fiindcă trezise din somn 146 de locatari mai devreme decât intenționaseră ei într-o zi de sâmbătă. Avea niște *gânduri răutăcioase* în cap și nimic nu-l făcea mai fericit ca o răutate bine chibzuită.

— Închipuie-ți numai ce-o să fie când o să te faci mare! zise Spangles rânjind la pește ca un maniac. Credea cu tărie că peștișorii aurii cresc cât balenele și că sunt făcuți din aur masiv. Închipuie-ți ce-o să mai strălucești, Trev!

Dar Trevor nu-l asculta, era ocupat să înoate, intrând și ieșind din castelul său, jucându-se de-a soldatul.

— Ai văzut titlurile din ziarul de azi? întrebă Spangles ridicând prima pagină din **Bitterly Daily Bla Bla** în dreptul ochilor lui Trevor, dar peștișorul nu zise nimic, fiindcă nu știa să citească.

Uite ce scrie: „Furturile de peștișori aurii se înmulțesc! Sandylands este al treilea oraș de pe litoral intrat în vizorul **misteriosului hoț de peștișori aurii**.” Spangles chicoti în barbă. Cam ciudat, nu, Trev? Unii oameni sunt de-a dreptul bizari. Ce descreierat ar colecționa peștișori aurii strălucitori?!

Așteptă politicos vreo două secunde răspunsul lui Trevor, apoi strigă peste umăr, înspre camera de zi improvizată în spatele furgonetei: